

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 21. januar 2016

Sag 79/2015

Ankenævnet for Patienterstatningen

(Kammeradvokaten ved advokat Henrik Nedergaard Thomsen)

mod

Boet efter A

(advokat Flemming Hedegaard, beskikket)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 22. afdeling den 31. marts 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Poul Dahl Jensen, Vibeke Rønne, Lars Hjortnæs og Kurt Rasmussen.

Sagen er behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 387.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Højesterets begrundelse og resultat

A blev påført en patientskade som følge af, at der i 2004 ved en fejl ikke skete diagnosticering af en kræftsygdom i hans binyrer. Han blev sygemeldt den 26. november 2008, og først herefter blev sygdommen diagnosticeret. På det tidspunkt havde den spredt sig fra binyrerne til andre organer, og han afgik ved døden den 26. april 2009.

As enke indgav på boets vegne en anmeldelse om patientskade, som Patientforsikringen (nu Patienterstatningen) modtog den 23. juni 2009.

Ved patienterstatningsmyndighedernes afgørelser blev der i anledning af patientskaden tilkendt boet og de efterladte erstatning og godtgørelse, herunder 700.000 kr. i erstatning til boet

for As tabte arbejdsfortjeneste i tiden fra sygemeldingen i november 2008 til den 26. april 2009. Patienterstatningsmyndighederne afslog at yde erstatning for tab af erhvervsevne.

Sagen angår, om dette afslag på at yde erstatning for tab af erhvervsevne er berettiget.

Erstatning til skadelidte for tab af arbejdsindtægter erstattes efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 2 om tabt arbejdsfortjeneste og § 5 om erhvervsevnetab. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ydes, indtil skadelidte kan begynde at arbejde igen. Må det antages, at skadelidte vil lide et varigt erhvervsevnetab, ydes erstatning for tabt arbejdsfortjeneste indtil det tidspunkt, hvor det er muligt midlertidigt eller endeligt at skønne over skadelidtes fremtidige erhvervsevne. Fra dette tidspunkt ydes i givet fald – i stedet for erstatning for tabt arbejdsfortjeneste – erstatning for erhvervsevnetab efter § 5 til dækning af skadelidtes fremtidige indtægtstab. En sådan erstatning fastsættes som et kapitalbeløb, jf. lovens §§ 5-9.

Patienterstatningsmyndighederne havde ikke forud for As død grundlag for at skønne over hans fremtidige erhvervsevne, og der er som nævnt ydet erstatning for hans tabte arbejdsfortjeneste i perioden fra sygemeldingen i november 2008 og frem til hans død den 26. april 2009. Der er herved ydet fuld erstatning for det indtægtstab, A har lidt som følge af patientskaden, og der refterer ikke noget fremtidigt indtægtstab for A, som kan danne grundlag for tilkendelse af erstatning for erhvervsevnetab.

En eventuel erstatning for erhvervsevnetab i denne situation ville indebære, at A – og dermed hans bo – fik erstatning for indtægter, han kunne have haft, hvis han ikke var død. Dette giver reglerne om erstatning for erhvervsevnetab ikke mulighed for. De efterladtes tab ved, at en afdød skadelidt ikke længere kan bidrage med indtægter til familiens underhold, erstattes efter reglerne om forsørgertabserstatning.

På den anførte baggrund tilkommer der ikke A – og dermed heller ikke hans bo – et krav på erstatning for erhvervsevnetab.

Højesteret frifinder herefter Ankenævnet for Patienterstatningen.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal boet efter A (retshjælpsforsikringen), subsidiært statskassen, betale 506.000 kr. til Ankenævnet for Patienterstatningen. Af beløbet er 500.000 kr. til dækning af udgifter til advokat for begge retter, og de resterende 6.000 kr. er til dækning af retsafgift for Højesteret.

Thi kendes for ret:

Ankenævnet for Patienterstatningen frifindes.

I sagsomkostninger for landsret og Højesteret skal boet efter A (retshjælpsforsikringen), subsidiært statskassen, inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse betale 506.000 kr. til Ankenævnet for Patienterstatningen. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.